ଶ୍ରୀମତୀ ଇନ୍ଦୁମତି ଚିତାଲେ

ବନାମ

ଭାରତ ସରକାର ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନେ

1 ନଭେମ୍ବର, 1995

[କେ. ରାମାସ୍ୱାମୀ ଏବଂ ବି.ଏନ୍. କିର୍ପାଲ, ନ୍ୟାୟମୂର୍ତ୍ତିଦ୍ୱୟ]

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894:

କ୍ଷତିପୂରଣ -ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ପ୍ରଦାନ -ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାର -ସ୍ୱତଃ ବେଆଇନ -ଜମି କୃଷିଜମି ହୋଇଥିବାରୁ ସେହି ଆଧାରରେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ନିର୍ଦ୍ଧାରିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ବୈଧ ବୋଲି ନିର୍ଣ୍ଣୟ ହେଲା - ଏହା ସହିତ ସାନ୍ତ୍ୱନା ରାଶି ଏବଂ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ପାଇବାର ଅଧିକାର ମଧ୍ୟ ରହିଛି ।

କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶସ୍ୟ ଗୋଦାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ ଅଧୀନରେ କେତେକ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ କେତେକ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ବର୍ଗଫୁଟ ପ୍ରତି **50** ପଇସା ଏବଂ ଅନ୍ୟ ଜମି ପାଇଁ ବର୍ଗଫୁଟ ପ୍ରତି **49** ପଇସା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ **2,28, 134.91** ଟଙ୍କା ବାଦ ଦେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ମୋଟ **38, 414.91** ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ ।

ଏକ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣରେ, ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି ଦୁଇଟି ଉପାୟରେ ଜମିଗୁଡ଼ିକର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ, ଗୋଟିଏ କୃଷି ଜମି ଭାବରେ **@ 5000** ଟଙ୍କା ଏକର ପିଛା ଏବଂ ଅନ୍ୟଟି ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ଏବଂ ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ **@ 8,000** ଟଙ୍କା ଏକର ପିଛା କାଟିବା ପରେ, କ୍ଷତିପୂରଣ ଏବଂ ସୁଧ ସହିତ ମୋଟ କ୍ଷତିପୂରଣ **1,22,250** ଟଙ୍କା ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିଥିଲେ ।

ଅପିଲ ଉପରେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ **90** ପଇସା ପ୍ରତି ବର୍ଗଫୁଟ୍ ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ, କିନ୍ତୁ ଜମିର ମୋଟ ପରିମାଣର ଏକର ପିଛା ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ **18,000** ଟଙ୍କା ଛାଡ଼ି ବାକି ରାଶି ପଇଠ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ସେଥିପାଇଁ ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକୁ ଅନୁମତି ଦେଇ, ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ

ନିର୍ଣ୍ଣୟ କଲେ : **1.** ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବରେ, ନାଗପୁର ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଜମି କୃଷି ଜମି ଭାବେ ରହିଥିଲା । ଏହାକୁ ଅଣ-କୃଷି ଜମିରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା ଏବଂ ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିକଶିତ ନହୋଇ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ଜାରି ରହିଥିଲା । ଏହି ନ୍ୟାୟାଳୟ ବାରମ୍ବାର ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ

କ୍ଷତିପୂରଣ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର ପଦ୍ଧତିକୁ ନାପସନ୍ଦ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ 17.57 ଏକର ପରିମିତ ଏକ ବୃହତ୍ ଜମି ବେସରକାରୀ ଆଲୋଚନା ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ଦିଆଯାଏ, ସେତେବେଳେ ଏତେ ବୃହତ୍ ଜମିକୁ ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କିଣିବା ପାଇଁ କେହି ଆଗେଇ ଆସନ୍ତି ନାହିଁ । ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ନୀତିଟି ସ୍ୱତଃ ବେଆଇନ ଅଟେ ।

2. ଯଦି ଏହି ଜମିକୁ ଖୋଲା ବଜାରରେ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକର ପିଛା 5000 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ଥିଲା । ସନ୍ଦର୍ଭ ନ୍ୟାୟାଳୟ ବଜାର ମୂଲ୍ୟକୁ କୃଷି ଜମି ପାଇଁ 90,000 ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ଲଟ୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ତଥାପି ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ଯଥାର୍ଥ ନୁହେଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆବେଦନକାରୀ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ, ବାର୍ଷିକ 4% ସୁଧ ହାର ସହିତ ମୋଟ 90,000 ଟଙ୍କା ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23(2) ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 15% ସାନ୍ତ୍ୱନା ରାଶି ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ ।

ଦେୱାନୀ ଅପିଲିୟ କ୍ଷେତ୍ରାଧିକାରିତା : ଦେୱାନୀ ଅପିଲ ସଂଖ୍ୟା 2336-36A/1978 ।

1966 ମସିହାର A. ନଂ. 80 ଓ F.A. ନଂ. 76ରେ ବମ୍ବେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ 7.8.78 ତାରିଖର ରାୟ ଏବଂ ଆଦେଶରୁ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ୟୁ.ଆର୍. ଲଳିତ, ପି.ଏଚ୍. ପାରେଖ ଏବଂ ଶ୍ରୀମତୀ ସୁନୀତା ଶାମ୍ରା ।

ଉତ୍ତରଦାତାମାନଙ୍କ ପାଇଁ ୱାସିମ କାଦ୍ରି ।

ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କର ନିମ୍ନଲିଖିତ ଆଦେଶ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିଲା :

ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ ଅଧିନିୟମ, 1894 (ସଂକ୍ଷେପରେ, 'ଅଧିନିୟମ')ର ଧାରା 4(1) ଅନୁଯାୟୀ ବିଜ୍ଞପ୍ତି 26 ଅକ୍ଟୋବର, 1960ରେ ରାଜ୍ୟ ରାଜପତ୍ରରେ ପ୍ରକାଶିତ ହୋଇଥିଲା, ଯେଉଁଥିରେ କେନ୍ଦ୍ର ସରକାରଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ଶସ୍ୟ ଗୋଦାମ ପ୍ରତିଷ୍ଠା ପାଇଁ ନାଗପୁର ପୌର ପରିସର ମଧ୍ୟରେ ଥିବା 17 ଏକର 57 ସେଣ୍ଟ ଜମି ଅଧିଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା । ଭୂ-ଅର୍ଜନ ଅଧିକାରୀ 13 ଏପ୍ରିଲ୍ 1967ରେ ଧାରା 11 ଅନୁଯାୟୀ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟରେ କେତେକ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ବର୍ଗଫୁଟ ପ୍ରତି 50 ପଇସା ଏବଂ କିଛି ଜମିର ବର୍ଗଫୁଟ ପ୍ରତି 49 ପଇସା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଏବଂ ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ 2,28,134.91ଟଙ୍କା ବାଦ ଦେଇ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଣ୍ଣୟ କରିଥିଲେ ଏବଂ ଶେଷରେ ଦାବିଦାରମାନଙ୍କୁ ମୋଟ 38, 414.91ଟଙ୍କା କ୍ଷତିପୂରଣ ପ୍ରଦାନ କରିଥିଲେ । ଧାରା 18 ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ଉପରେ, ବରିଷ୍ଠ ଦେୱାନୀ ବିଚାରପତି 30 ଜୁନ୍ 1966 ରେ ତାଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ

ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଦୁଇଟି ପଦ୍ଧତିରେ ଜମିର ମୂଲ୍ୟାଙ୍କନ କରିଥିଲେ, ଯଥା, କୃଷି ଜମି ଭାବରେ ଏକର ପ୍ରତି 5,000 ଟଙ୍କା କିମ୍ବା ବିକଳ୍ପ ଭାବରେ ଏକ ବିକଶିତ ଅଞ୍ଚଳ ଭାବରେ ଏବଂ ଏକର ପ୍ରତି 8,000 ଟଙ୍କା ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ କାଟିବା ପରେ ସାନ୍ତ୍ୱନା ରାଶି ଏବଂ ସୁଧ ସହିତ ମୋଟ କ୍ଷତିପୂରଣ 1,22,250 ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଅପିଲ ଉପରେ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, ଉଭୟ ଆବେଦନକାରୀ ତଥା ରାଜ୍ୟ ଦ୍ୱାରା ଦାଖଲ କରାଯାଇଥିବା ଏଫ.ଏ. ସଂଖ୍ୟା 80/66 ଏବଂ 76/66 ରେ, 7 ଅଗଷ୍ଟ 1978 ର ରାୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ ଯେ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ପ୍ରତି ବର୍ଗଫୁଟ 90 ପଇସା ହେବ, କିନ୍ତୁ ଜମିର ସମୁଦାୟ ପରିସରରୁ ପ୍ରତି ଏକର ପାଇଁ 18,000 ଟଙ୍କା ବିକାଶମୂଳକ ଖର୍ଚ୍ଚ କାଟି ଦିଆଯାଇଥିଲା ଏବଂ ପୂର୍ବରୁ ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଥିବା ପରିମାଣ 48,694.51 ଟଙ୍କା କାଟି ବାକି ପରିମାଣ ପ୍ରଦାନ କରିବାକୁ ନିର୍ଦ୍ଦେଶ ଦେଇଥିଲେ । ତେଣୁ ବିଶେଷ ଅନୁମତି ଦ୍ୱାରା ଏହି ଅପିଲ ।

ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପକ୍ଷରୁ ବିଜ୍ଞ ବରିଷ୍ଠ ଓକିଲ ଶ୍ରୀ ୟୁ.ଆର. ଲଳିତଙ୍କ ଯୁକ୍ତି ହେଉଛି ଯେ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ପ୍ରତି ବର୍ଗଫୁଟ 90 ପଇସା ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସ୍ଥିର କରି 17.57 ଏକର ଜମିର ସମଗ୍ର ପରିସରରୁ ଏକର ପିଛା 18,000 ଟଙ୍କା କାଟି ଆଇନଗତ ତ୍ରୁଟି କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଏହା ଦ୍ୱାରା ଧାରା 23(1) ଅନୁଯାୟୀ କ୍ଷତିପୂରଣ ଯାହା ଆଇନଗତ ଭାବରେ ଆବେଦନକାରୀଙ୍କୁ ଦେୟ ଏବଂ ପ୍ରାପ୍ୟ ଥିଲା, ତାହା ଯଥେଷ୍ଟ ହ୍ରାସ ପାଇଛି । ତେଣୁ, ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ନୀତିଟି ହସ୍ତକ୍ଷେପର ଆବଶ୍ୟକ କରୁଥିବା ଆଇନର ସ୍ପଷ୍ଟ ତ୍ରୁଟି ଦ୍ୱାରା ବ୍ୟର୍ଥ ହୋଇଛି । ଏହା ଦେଖିବାକୁ ମିଳିଛି ଯେ ନାଗପୁର ମ୍ୟୁନିସିପାଲ କର୍ପୋରେସନ ସୀମା ମଧ୍ୟରେ ଅବସ୍ଥିତ ହୋଇଥିଲେ ମଧ୍ୟ ଜମିଗୁଡ଼ିକ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ରହିଥିଲା । ସେଗୁଡ଼ିକୁ ଅଣ-କୃଷି ଜମିରେ ପରିଣତ କରିବା ପାଇଁ ଅପିଲକାରୀଙ୍କ ପ୍ରୟାସକୁ ପ୍ରତ୍ୟାଖ୍ୟାନ କରାଯାଇଥିଲା । ଫଳତଃ, ଏହି ଜମିଗୁଡ଼ିକ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ବିକଶିତ ନହୋଇ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ରହିଥିଲା । ପ୍ରଶ୍ନଟି ହେଉଛି, ଏହି କ୍ଷେତ୍ରରେ କେଉଁ ନୀତି ଗ୍ରହଣ କରାଯିବ? ଏହି ଅଦାଲତ ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ମୂଲ୍ୟାୟନ କରିବାର ପଦ୍ଧତିକୁ ବାରମ୍ବାର ଅବମୂଲ୍ୟାୟନ କରିଛନ୍ତି । ଯେତେବେଳେ 17.57 ଏକର ପରିମିତ ଏକ ବୃହତ୍ ଜମି ବେସରକାରୀ ବୁଝାମଣା ମାଧ୍ୟମରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ପ୍ରସ୍ତାବ ରଖାଯାଏ, ସେତେବେଳେ କୌଣସି ବିଜ୍ଞ କ୍ରେତା ଖୋଲା ବଜାରରେ ବିକ୍ରି ପାଇଁ ରଖାଯାଇଥିବା ଜମିକୁ ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କିଣିବା ପାଇଁ ବୁଝାମଣା କରିବେ କି? ଏତେ ବିସ୍ତୃତ ଜମିକୁ ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କିଣିବା ପାଇଁ କେହି ଆଗେଇ ଆସିବେ ନାହିଁ । ଏହା ଦେଖାଯାଏ ଯେ ଜମିଗୁଡ଼ିକ ସ୍ୱୀକାରଯୋଗ୍ୟ ଭାବେ କୃଷି ଜମି ଅଟେ । ତେଣୁ କେହି ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କୃଷି ଜମି କିଣିବାକୁ ପସନ୍ଦ କରିବେ ନାହିଁ । ବର୍ଗଫୁଟ ଆଧାରରେ କ୍ଷତିପୂରଣ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରିବାର ନୀତିଟି ସ୍ୱତଃ ବେଆଇନ ।

ତେଣୁ ପ୍ରଶ୍ନ ହେଉଛି, ଯେତେବେଳେ ଜମିଗୁଡ଼ିକୁ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ନିର୍ଦ୍ଧାରଣ କରାଯାଇଛି, ସେତେବେଳେ ଯୁକ୍ତିଯୁକ୍ତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ କେତେ ହେବ? ଯଦିଓ ବିଦ୍ୱାନ ସରକାରୀ ଓକିଲ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟରେ ହାଜର ହୋଇ ଯୁକ୍ତି ବାଢ଼ିଥିଲେ ଯେ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଏକର ପିଛା 15,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା,

ନ୍ୟାୟାଳୟ ସେହି ଯୁକ୍ତିକୁ ଗ୍ରହଣ କରିନଥିଲେ ଏବଂ କହିଥିଲେ ଯେ 1960 ମସିହା ଅକ୍ଟୋବର 26 ତାରିଖରେ ପ୍ରଚଳିତ ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ଏକର ପିଛା 5,000 ଟଙ୍କା ଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ । ତେଣୁ ଏହା ଦେଖାଯିବ ଯେ ଯଦି ଏହି ଜମିକୁ ଖୋଲା ବଜାରରେ କୃଷି ଜମି ଭାବେ ବିକ୍ରି କରାଯାଏ, ତେବେ ସେଗୁଡ଼ିକ ଏକର ପିଛା 5,000 ଟଙ୍କାରେ ବିକ୍ରି ହେବାକୁ ସକ୍ଷମ ହେବ । ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ କୃଷି ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ @ 90,000 ଟଙ୍କା ଧାର୍ଯ୍ୟ କରିଥିଲେ । ଯଦିଓ ଏହାକୁ ନିର୍ମାଣ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟରେ ପ୍ଲଟ୍ ଭାବେ ବ୍ୟବହାର କରିବା ପାଇଁ ବିକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିଲା, ଯାହାକୁ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ମଧ୍ୟ ଗ୍ରହଣ କରିଥିଲେ, ଆମେ ଭାବୁଛୁ ଯେ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଦ୍ୱାରା ଗ୍ରହଣ କରାଯାଇଥିବା ବିକଳ୍ପ ପଦ୍ଧତି ଏହି ମାମଲାର ତଥ୍ୟ ଉପରେ ସଠିକ୍ ନୁହେଁ । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ, ଆମେ ବିଚାର କରୁଛୁ ଯେ ଅପିଲକାରୀ ଜମିର ବଜାର ମୂଲ୍ୟ ସହିତ ବାର୍ଷିକ 4% ହାରରେ ଆଇନଗତ ସୁଧ ଏବଂ ଅଧିନିୟମର ଧାରା 23(2) ଅନୁଯାୟୀ ବର୍ଦ୍ଧିତ କ୍ଷତିପୂରଣ ଉପରେ 15% ସାନ୍ତ୍ୱନା ରାଶି ସହିତ ମୋଟ 90,000 ଟଙ୍କା ପାଇବାକୁ ହକଦାର ହେବେ । ତଦନୁଯାୟୀ ବିଚାରାର୍ଥେ ପ୍ରେରଣ ନ୍ୟାୟାଳୟ ଏବଂ ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟଙ୍କ ଅଧିନିର୍ଣ୍ଣୟ ଏବଂ ବିଚାରାଦେଶକୁ ଅଗ୍ରାହ୍ୟ କରି ଉପରୋକ୍ତ ସୀମା ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି । ସେହି ଅନୁଯାୟୀ ବିଚାରାଦେଶ ପ୍ରସ୍ତୁତ କରାଯିବ ଏବଂ ଅପିଲକାରୀଙ୍କୁ ଉକ୍ତ ରାଶି ପ୍ରଦାନ କରାଯିବ ।

ସମସ୍ତ ଖର୍ଚ୍ଚ ସହିତ ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ପ୍ରଦାନ କରାଯାଇଛି ।

ଜି.ଏନ୍. ଅପିଲଗୁଡ଼ିକୁ ଅନୁମତି ଦିଆଗଲା ।

ଅସ୍ୱୀକରଣ

"ଉପଭାଷାରେ ଅନୁବାଦିତ ରାୟ କେବଳ ମକଦ୍ଦମାରେ ପକ୍ଷଭୁକ୍ତ ବ୍ୟକ୍ତିଙ୍କର ସୀମିତ ବ୍ୟବହାର ଏବଂ ତାଙ୍କ ଆଞ୍ଚଳିକ ଭାଷାରେ ବୋଧଗମ୍ୟ ହେବା ନିମନ୍ତେ ଉଦ୍ଦିଷ୍ଟ ଏବଂ ଅନ୍ୟ କୌଣସି ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ଏହା ବ୍ୟବହାର କରାଯାଇନପାରେ । ସମସ୍ତ ବ୍ୟବହାରିକ ଏବଂ ସରକାରୀ ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ ନିମନ୍ତେ ରାୟର ଇଂରାଜୀ ସଂସ୍କରଣଟି ପ୍ରାମାଣିକ ବିବେଚିତ ହେବ ଏବଂ ସମସ୍ତ କାର୍ଯ୍ୟାନ୍ୱୟନ ଏବଂ ନିଷ୍ପାଦନ ନିମନ୍ତେ ଏହା ଉପଯୁକ୍ତ ବିବେଚିତ ହେବ ।"

ଭାଷାନ୍ତର:
ସୁବୋଧ ରାଉତ,
ଉପବିଭାଗ ଅଧିକାରୀ (ଅନୁବାଦ),
ଓଡ଼ିଶା ଉଚ୍ଚ ନ୍ୟାୟାଳୟ, କଟକ ।